SVENSKA CANADA-TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH NEWSPAPER IN CANADA.

Svenska Canada=Tidninge

The Swedish Canada News

ARG. (YEAR) 32. LÖSNUMMER 10 CENTS WINNIPEG, MANITOBA. TORSDAGEN DEN 12 Juni 1924. LÖSNUMMER 10 CENTS No. 24.

PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

Revy av den häftiga valstriden i B. C.

Premiärminister Oliver stöder sig på sitt åtta-åriga rekord samt har hittills gått oskadad ur oppositionspartiens skottsalvor utav varjehanda fula beskyllningar.

Miljonären McRae med de skrupulösa affärsmetoderna söker fånga anhängare.

Den politiska grytan i British Columbia kokar nu för full fart och rätt som det är kokar den över samt lämnar en otäck lukt av vidbränt. Ju närmare valdagen — den 20 juni — man kommer dess brådare blir det i den politiska myrstacken. De tre partier, som nu söka grabba åt sig makten, äro det liberala, det konservativa och det på nyåret 1923 bildade provinsiella partiet.

Det konservativa partiet under sin

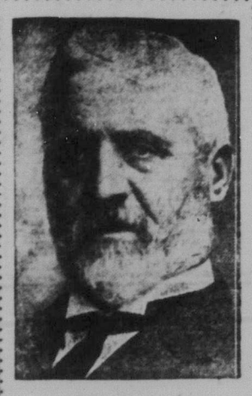

HON. JOHN OLIVER, premiärminister av B. C.

ledare W. J. Browser är för väl känt eller rättare sagt okänt för att man skall behöva vidare orda därom. Däremot måste det sistnämnda partiet betecknas som en "dark horse" i vissa avseenden. Men om man granskar detsamma och isynnerhet dess ledare "generalen" och miljonären A. D. McRae, som synes vara "the whole cheese", så blir det för klarsynt folk lätt att sätta detsamma på dess rätta plats, skriver en korrespondent till denna tidning.

I vårt första nummer för i år redogjorde vi ganska ingående för denne bluffmakare och vilja här endast påpeka några få saker. Under sken av progressiva och folkvänliga tendenser har McRae en längre tid framslungat obevisade beskyllningar både till höger och vänster samt säger sig vilja arbeta för att få bort all slags graft och politisk ruttenhet. Liksom fariséen i templet slår han sig för sitt bröst i förfäran över de andras stora syndfullhet samt har panna nog att utlova "ärlighet i förvaltningen, skicklig styrelse samt reducering av alla skatter och alla slags pålagor".

Man behöver blott framdraga tvenne fakta i hans liv för att förstå att McRae ingalunda är den ängel och folkets vän, som han utger sig för. Tvärtom har han hittills på ett skamligt sätt pungslagit denna publik, vars "frälsare" han nu vill vara. Inför sittande legislatur har meddelats, att han sålt en mängd land i Saskatchewan och andra prärieprovinser för ett högt pris till hemsökare samt att han därpå förtjänat nio millioner dollarhhhhhh

lars. Landet var dock av så dålig beskaffenhet att många lämnade det åt sitt öde. Något senare skulle han anlägga en storstad Port Mann samt sålde ohejdat tomter under löfte om, att det utstakade området inom kort skulle bliva en storstad av Vancouvers eller Seattles storlek. På denna transaktion säges han ha "gjort" två och en halv millioner dollarrs — även detta påstått i legislaturen.

Detta bevisar, att han endast är en skrupulös fastighetsmäklare, som dessutom pungslagit folk med en del ljusskygga aktieaffärer, i vilka han stoppat vinsten i fickan samt låtit de övriga aktieägarna dra veven.

Sådan är den man, som lovar att "rädda" B. C. från politisk oärlighet. Ben bättre vore, att han sopade rent för egen dörr och ersatte de folk, som förlorat pängar genom hans "affärsmetoder". Dock har han genom sina braskande löften lyckats draga en mängd tanklöst folk med sig och hans parti har uppställt kandidater i de flesta valkretsar. Men det är att hoppas att han får komma underfund med sanningen av det gamla ordspråket: "You can fool the people sometimes but you can't fool it all the times".

* * *

Fast man i politiska kretsar anser att ju mindre som säges om beer — desto bättre, så ser det likväl ut som om alla partier måste klargöra sin ståndpunkt, innan valet är över. Frågan gäller nämligen om beer skall kunna försäljas glasvis å platser med license eller ej. Dess förespråkare påstå, att detta skulle minska försäljningen av whisky. Situationen ser nu ut att svänga mellan de två polerna försäljning av beer glasvis eller "bone dry". Premiärminister Oliver och generaladvokat Manson äro personligen avhållsmän under det att andra medlemmar av kabinettet även så ledande liberaler ha röstat för beer. Hur som helst kommer det att bli en radikal förändring i spritsituationén efter den 20 juni. Det är att hoppas att B. C. aldrig kommer att tillåta den öppna baren med beer, ty då blir förhållandet där värre än det idag är med alla dess lönnkrogar, som nu liksom i Manitoba florera vildare än under förbudstiden.

* * *

Premiärminister Oliver har under den senaste tiden naturligtvis hållit flera föredrag, av vilka vi vilja nämna dessutom sagts, att King aldrig yttrat sig rörande konferernsens förhandlingar, men han sade sig kunna bevisa att han så gjort. Vid den imperiella konferensen hade han förklarat i vad utsträckning Canada ansåg sig bundet, att det i sista hand låg i det canadensiska parlamentets händer att avgöra eventuella handlingar i framtiden.

Oppositionens ledare, mr. Arthur Meighen, kunde ej gå med på Kings förklaringar och förebrådde regeringen för dess ställningstagande. Allenstund det var givet att Canada var, såväl lagligt som moraliskt medansvarigt för traktatets föreskrifter, så hade det varit premier Kings skyldighet att se till att Canada fått en representant i den brittiska delegationen till konferensen, ansåg Meighen. Om ej detta lyckats hade man åtminstone bort sända en konsultativ representant. Canada var oundvikligt bundet vid traktatet och det hade varit dess skyldighet, att så bevakat sina rättigheter, att det kunnat utöva inflytande på förhandlingarna så att de slutliga besluten blivit i största möjliga mån fördelaktiga för vårt land. Canadas representant kunde t. ex. ha fått en passus i traktatet inflikat, att Canada ej var bundet av detsamma, med mindre det canadensiska parlamentet ratificerade detsamma. Arthur Meighen påstod dessutom, att premier King förfelat att benytta sig av de imperiella relationsfördelar, som Borden-regeringen förut åstadkommit och att Canada än en gång, tack vare premier Kings inaktivitet, blivit placerat i en tydlig kolonial ställning.

Båda talarna sysslade dessutom med Dominionens framtid. Premier King förklarade att det fanns fyra vägar öppna för landet: fullständig självständighet; annexering till Förenta Staterna; en mera tydliggjord ställning som nation inom det brittiska riket eller en återgång till sin koloniala ställning. Det sistnämnda alternativet var ej värt att tagas i beaktan, sade han. Han valde det tredje och yttrade bland annat följande:

"För min del tror jag att det vore lyckligast för detta land, om det kunde fortsätta efter de linjer utvecklingen hittills gått, dock så att Canada blir en självständig nation inom det Brittiska Riket, ej som en kolonii inom detsamma."

Robert Forke och Ernest Lapointe deltogo också i debatten, varvid den senare gjorde gällande att undertecknandet av traktatet avslutade kriget med Turkiet för alla till det Brittiska Riket hörande kolonierna. Det låg naturligtvis hos de olika parlamenten att besluta rörande traktatets stipulationer.

Försäkringsbolag föra en häftig strid

En intensiv konkurrens har uppstått mellan försäkringsbolagen.

Försäkringstaxan reduceras från 30 cents per $100 — till 3 cents.

Ett veritabelt krig på liv och död pågår mellan de försäkringsbolag, som utfärda försäkringar å de sädeslaster, som transporteras via de Stora Sjöarna i östern. Den gamla taxan var upp till 30 cents per $100 av "cargo value." I lördags var taxan nere i 10 cents, medan den i måndags gick ned til 6 cents och i tisdags till 3 cents.

Försäkringsbolag och skeppsagenter hade förut kunnat glädja sig åt ett slags monopol å sädesförsäkringar, men i fjor stiftades lagar, som gjorde slut på denna monopol och nu har en intensiv konkurrenskamp öppnats mellan de gamla bolagen och nya, som kommit in på fältet. Bägge sidorna söka att slå ned taxorna så långt att den motsatta sidan ej kan följa med. Det är helt naturligt att intet försäkringsbolag i längden kan klara sig på en så låg taxa som 3 cents per $100. Under tiden jubla emellertid skepparna, vilka ej på minsta sätt ha något men av den hetsiga konkurrensen.

Oroligheter har under senaste veckorna rapporterats från Balkanstaterna. Flera rebellutbrott har sålunda ägt rum med blodiga strider.

---

14 personer dödades den 6 juni, då en gruvexplosion ägde rum i Wilkesbarre, Pa., U. S. A. Kropparna efter de förolyckade påträffades 750 fot nere i jorden.

President Millerand har förklarat sig ämna resignera med anledning av nederlaget i senaten och deputeradekammaren. Senaten och kammaren kommer därför att sammanträda gemensamt i det historiska Versaillespalatset för att verkställa val av ny president. Painleve, kammarens president, nämnes såsom den blivande presidenten.

Stämningen i Japan mot F. S. är bitter

Japanes begär hari-kari-självmord för att uppväcka en protest storm mot Förenta Staterna.

Amerikansk film och annat amerikanskt bojkottas i Japan.

Stämningen i Japan gentemot Förenta Staterna, med anledning av den immigrationslag, som förbjuder invandring av japaner till F. S., blir dagligen allt bittrare och torde föranleda rätt allvarsamma förvecklingar. Det talas redan om en allians med Kina och Soviet-Ryssland för att företaga en fientlig offensiv mot F. S. och tidningspressen är orolig över utgången.

Det väckte i Japan ett oerhört uppseende då häromdagen en okänd Mikado-undersåte begick hari-kari-självmord, för att såmedelst framkalla en protestyttring mot F. S. Förliden söndag pågick allestädes i landet demonstrationer mot Staterna. Över 70,000 personer vallfärdade till den självmördades grav och nedlade kransar på den. Den nuvarande premierministern Kato, liksom ock den förre ministern Takahashi, sände även kransar till graven. De flesta religiösa församlingarna i landet ha dragit sig tillbaka från allt amerikanskt och även buddisterna hålla skarpa protestmöten. Inom snart sagt alla avdelningar av japanskt liv protesterar man. Sålunda ha biografer nödgats bojkotta all amerikansk film. Flera biografer, som fortsatte med filmandet av amerikansk film, tvingades av demonstranter att stänga sina lokaler.

Den 7 dennes samlades ett stort antal demonstranter utanför Imperial Hotell i Tokio, varest ett stort antal utlänningar deltogo i en bal och smädade de japaner, som deltogo i dansen. Ledarna för denna demonstration arresterades, men man ansåg sig ej kunna göra något åt dem, alldenstund de förklarade, att det ej var deras mening att förolämpa utlänningarna utan endast att smäda de av landets söner som deltogo i dansen.

Situationen är, enlikt Morning Press, London, en av de allvarligaste, som vi upplevat, och tyder på en rastvist, som kan leda till blodsutgjutelser, om den ej på ett vist och försiktigt sätt handhaves.

Häftig strid om "Crow's Nest"-lagen

Järnvägarna söka påverka regeringen att åter suspendera överenskommelsen.

Ett stort massmöte för lagens ikraftträdande avhålles i Winnipeg.

En häftig strid pågår f. n. rörande den så mycket omtalade Crow's Nest överenskomelsen, vilken ingicks 1897 och gäller fraktsatserna västerut å säd och diverse varor. Under kriget upphävdes dess bestämmelser av Borden-regeringen under krigslagens auktoritet. Då kriget var över suspenderades densamma åter genom regeringsförordning. Denna suspension upphör att vara i gällande kraft efter den 6 juli i år, varefter lagen åter träder i kraft automatiskt, såvida suspensionen ej förnyas. Det är detta nu striden gäller. Järnvägsbolagen föra en häftig strid för att förhindra överenskommelsens ikraftträdande, då den kommer att förorsaka järnvägarna stora förluster.

Såväl Sir Henry Thornton som mr. E. W. Beatty har vänt sig till regeringen och påpekat de olägenheter, som skulle uppstå om denna lag åter trädde i kraft. De västra järnvägsregionerna ha alltid gått med förlust isynnerhet under den tid då överenskommelsens frakttariffer tillämpades, påstå järnvägarna, vilka fordra Crow's Nest-bestämmelsernas upphävande och att det helt överlämnas till järnvägskommissionen, att bestämma om frakttaxorna.

Å andra sidan föres av den stora allmänheten en intensiv kampanj för överenskommelsens ikraftträdande och tillämpning. Bestämmelserna skulle medföra billigare frakt å en hel del nödvändighetsartiklar, såsom frukt, torkad såväl som grön, bindgarn, jordbruksredskap av alla slag, en massa järn- och stålvaror, byggnadspapper, oljor och färger etc. Från allmänhetens sida kräves, att den överenskommelse som en gång ingåtts bör vara bindande för järnvägarna. Ett större opinionsmöte avhölls i Winnipeg i måndags, varvid ett flertal framstående affärsmän höllo anföranden, bl. a. premier John Bracken och major Taylor. Premier Bracken redogjorde först för överenskommelsens karaktär och ansåg, att det ej var mera skäl för att låta järnvägarna draga sig ifrån en redan ingången förbindelse än det vore att befria privata individer eller bolag från deras förbindelser. "Det finns omkring 40,000 farmare i västern idag, som skulle önska bli befriade från "Dessa måste emellertid möta sina förpliktelser. Samma måste i rättvisans namn gälla även större korporationer, såvida man ej önskar göra ingångna kontrakt till 'a scrap of paper".

Premier Bracken meddelade att han vid ett besök i Ottawa talat till ett flertal kabinettledamöter och att dessa försäkrat honom, att regeringen ej ämnade ånyo suspendera överenskommelsen. Det fanns emellertid ingen garanti för att ej en privatledamot av parlamentet kunde motionera om dess suspendering och med kännedom om den kampanj som bedrives av järnvägarna, var det bäst att ej taga några risker. "Järnvägarna hade påstått, att de komme att förlora miliontals dollars, medan konsumentehs vinst skulle bli högst obetydlig. Huru kunna båda dessa uppgifter vara riktiga?" frågade han. "Ett faktum är, att fraktminskningarna komma att gå till miliontals dollars och såväl konsumenten som affärsmännen komma att draga nytta därav". Han insisterade på att järnvägarna bindas vid kontrakten. De ha länge nog tagit större fraktsatser än denna överenskommelse tillåt. Även major Taylor talade och påyrkade överenskommelsens bibehållande.

Mr. R. A. C. Manning, vilken var initiativtagaren till opinionsmötet, var ordförande och redogjorde i helhet för Crow's Nest-överenskommelsen, påpekande att järnvägarna under den tid bestämmelsen varit upphävd, från folket uppburit $300,000,000 i fraktsatser. Efter en massa anföranden antog mötet enhälligt en resolution, vari fordras att regeringen ej fäster något avseende vid järnvägarnas krav, att suspendera bestämmelserna för västgående transport och att låta järnvägskommissionen helt avgöra frågor som gälla fraktsatserna, samt att överenskommelsen skulle oförändrad träda i kraft, när suspensionstiden utlupit.

Denna resolution skall tillställas premierminister King, Hon. E. J. McMurray, Hon. G. P. Graham, Robert Forke, Rt. Hon. Arthur Meighen, A. B. Hudson, J. S. Woodsworth, Hon. Bracken, Winnipegs stadsråd samt samtliga handelskamrar i Manitoba, Sask. och Alberta.

"On-to-the-Bay"-kampanjen pågår

Organisationen yrkar telegrafiskt på att banan skall färdigbyggas.

Regeringen har 5 mill. dollars som kunna användas för ändamålet.

Den för någon tid sedan organiserade "On—to—the—Bay"— föreningen, vilkens uppgift är att befrämja propagandan för Hudson-Bay-banans färdigbyggande, har i dagarna sänt ett telegram till Ottawa, yrkande på att banan färdigbygges till vattendragen. Organisationen påpekar att dominionregeringen erhållit i inkomster från inom Manitoba provins försålda regeringsland en summa av $19,500,000, medan upp till idag endast $14,500,000 blivit utgivna för byggnationsarbeten å sagda järnväg. Om regeringen omedelbart föranstaltade om detta järnvägsarbete kunde arbetslösheten i Manitoba betydligt avhjälpas.

Representanter för ovannämnda organsation, som befinna sig i Ottawa äro rätt optimistiska och säga att utsikterna för banans byggande äro ljusare än förut. Telegrammet framhåller att järnvägsbanken är färdig ända upp till Nelson och att endast 92 mil att rälslägga är kvar. Hon. G. P. Graham upplyste nyligen i Underhuset att detta arbete kunde göras färdigt för en beräknad summa av $2,000,000. Om regeringen använde överskottet av de penningar, som till statskassan influtit genom försäljning av provinsland och vilka medel skulle användas för Hudson-Bay-banans byggande, så skulle åtminstone detta arbete kunna utföras i sommar, vilket samtidigt skulle ha den fördelen med sig att arbetstillfällen gåvos de inom provinsen befintliga sysslolösa arbetarna.

Polischefen och tre andra blevo den 5 juni dödade i Lissabon, Portugal, vid en sammanstötning mellan polisen och medlemmar av den portugiska "röda legionen" — en anarkistisk organisation, som förövat en del våldsdåd under sista tiden.

Ett och annat från parlamentet

I parlamentskretsar talas om ett nytt parti eller förstärkning av arbetarepartiet.

Tre bibaneförslag har nu av senaten blivit antagna.

Rutinarbetet, om man så får säga, i parlamentet i Ottawa pågår som vanligt, men några mera anmärkningsvärda beslut eller förhandlingar kunna ej anteckñas. Som på annat ställe meddelas har en livlig diskussion förts rörande Lausänne-konferensen och Canadas deltagande i densamma. Undersökningen rörande James Murdocks uttagning av en större penningssumma ur Home-banken dagarna före kraschen, har också pågått, men intet nytt har framkommit. Det kan ju vara lite anmärkningsvärt, att Murdock vägrade att acceptera en märkt cheque och insisterat på kontant, men dylikt händer ju ibland, enligt banktjänstemännens utsago.

— Det talas i dessa dagar i parlamentskretsar om bildandet av ett eventuellt nytt parti eller en förstärkning av de redan befintliga arbetarepartiet. Det är synnerligast en del radikala element i det progressiva partiet, som äro mera i överensstämmelse med de av de radikala arbetarna framförda idéerna, isynnerhet då det gäller tariff- och bugetfrågorna och en del andra fundamentala frågor. De ha hittills dragit så jämnt i de flesta frågor att det endast är en tidsfråga, när en verklig sammanslagning av dessa element äger rum. Denna grupp består av omkring 20 ledamöter. Någon sammanslagning torde dock ej vara att förvänta under denna session.

— Ett förslag att låta parlamentet representera sig vid den imperiella utställningen har av denna grupp mött opposition, då man anser detta vara en överflödig utgift.

Enligt meddelande från Ottawa den 6 juni hade senatens järnvägskommitté ditintills handhavit ett flertal bibaneförslag, varvid trenne förslag godkänts, nämligen: en bibana från Ridgeville, i Prince Albert distriktet till Carrot River, Sask., till en kostnad av $360,000; en bibana från Hanna till Warden i Alberta, till en kostnad av $1,445,000; en bibana från Loverna, B. C., vilken kommer att sträcka sig femtio mil och kosta $1,192,000. Dunblanbibanan i Sask., var under diskussion, då kommitténs sammanträde ajournerades.

Canada och Lausannekonferensen.

En häftig diskussion föres i parlamentet rörande Canadas deltagande i Lausannekonferensen och King kritiseras skarpt.

En kamp mellan premier King och oppositionsledare Meighen.

Den ställning som den nuvarande regeringen intog gentemot Lausannekonferensen, dess förhandlingar och beslut var den 9 dennes föremål för en långvarig debätt i parlamentet varvid premier King och Arthur Meighen voro framme i rampljuset. Vare sig mr. King eller Meighen ansåg, att den ställning som Canada intog i konferensen på något sätt stärkt de imperiella förbindelserna.

Mr. King, vilken utsatts för en häftig kritik, emedan Canada ej direkt lätit representera sig vid konferensen och för att han ej bevakat Canadas självständighetskrav, sökte i ett längre anförande försvara regeringens hållning. Han framhöll, att på grund av att Canada ej erbjudits att sända en delegat till konferensen, så kan ej Canada känna sig förpliktat att sanktionera vadhelst lord Curzon eller Sir Horace Rumbold, den brittiska regeringsrepresentanten, måtte gå med på. Detta hade mr. King gjort klart för den engelska regeringen genom kommunikationer, som tillsänts den omedelbart efter att Lausanne-konferensen sammankallats. Dessa kommunikationer hade likaledes förklarat att enligt den canadenisiska regeringens uppfattning, var Canadas parlament det enda forum, vilket kunde avgöra i vilken utsträckning Canada kunde känna sig förpliktigat att fullgöra de förbindelser och skyldigheter, som Lausanne-traktatet måtte ålägga detsamma. Han citerade korresponden, som förts mellan den canadensiska regeringen och den brittiska, för att bevisa, att dessa hans påstående voro fullkomligt riktiga. Premier King förklarade dessutom, att han aldrig förnekat det faktum, att i och med att konungen undertecknat Lausanne-traktatet, denna ratifiering automatiskt gjorde även Canada lagligen bundet vid detsamma. Han ansåg emellertid ej att Canada var moraliskt bundet. Den brittiska regeringen var mera moraliskt bunden vid traktatets stipulationer än Canadas. I händelse av bråk läge det under alla förhållanden i händerna på det canadensiska parlamentet att avgöra i vilken utsträckning det skulle deltaga i de eventuellt uppstående förvecklingarna.

King påpekade även att Canada ej inbjudits att, officiellt låta representera sig vid konferensen. Canadas regering hade underrättats om att vissa länder inbjudits, men denna lista fanns ej Canada inberäknat. I Londontidningen The Times hade uppgivits att premierminister King gått med på, att lord Curzon skulle tjäna såsom Canadas representant vid konferensen. Detta var ej sannt. Canada hade aldrig blivit tillfrågad huruvida det önskade Curzon som sin delegat, utan underrättades helt sonika om att han därtill utsetts. Det hade dessutom sagts, att King aldrig yttrat sig rörande konferernsens förhandlingar, men han sade sig kunna bevisa att han så gjort. Vid den imperiella konferensen hade han förklarat i vad utsträckning Canada ansåg sig bundet, att det i sista hand låg i det canadensiska parlamentets händer att avgöra eventuella handlingar i framtiden.

Oppositionens ledare, mr. Arthur Meighen, kunde ej gå med på Kings förklaringar och förebrådde regeringen för dess ställningstagande. Allenstund det var givet att Canada var, såväl lagligt som moraliskt medansvarigt för traktatets föreskrifter, så hade det varit premier Kings skyldighet att se till att Canada fått en representant i den brittiska delegationen till konferensen, ansåg Meighen. Om ej detta lyckats hade man åtminstone bort sända en konsultativ representant. Canada var oundvikligt bundet vid traktatet och det hade varit dess skyldighet, att så bevakat sina rättigheter, att det kunnat utöva inflytande på förhandlingarna så att de slutliga besluten blivit i största möjliga mån fördelaktiga för vårt land. Canadas representant kunde t. ex. ha fått en passus i traktatet inflikat, att Canada ej var bundet av detsamma, med mindre det canadensiska parlamentet ratificerade detsamma. Arthur Meighen påstod dessutom, att premier King förfelat att benytta sig av de imperiella relationsfördelar, som Borden-regeringen förut åstadkommit och att Canada än en gång, tack vare premier Kings inaktivitet, blivit placerat i en tydlig kolonial ställning.

Båda talarna sysslade dessutom med Dominionens framtid. Premier King förklarade att det fanns fyra vägar öppna för landet: fullständig självständighet; annexering till Förenta Staterna; en mera tydliggjord ställning som nation inom det brittiska riket eller en återgång till sin koloniala ställning. Det sistnämnda alternativet var ej värt att tagas i beaktan, sade han. Han valde det tredje och yttrade bland annat följande:

"För min del tror jag att det vore lyckligast för detta land, om det kunde fortsätta efter de linjer utvecklingen hittills gått, dock så att Canada blir en självständig nation inom det Brittiska Riket, ej som en kolonii inom detsamma."

Robert Forke och Ernest Lapointe deltogo också i debatten, varvid den senare gjorde gällande att undertecknandet av traktatet avslutade kriget med Turkiet för alla till det Brittiska Riket hörande kolonierna. Det låg naturligtvis hos de olika parlamenten att besluta rörande traktatets stipulationer.

Millerand blir nödgad att avgå

Francois Marshal bildar ministär men erhåller omedelbart kammarens misstroendevotum.

Vänsterelementen i kammaren synes ha makten i sina händer.

Ministerskifte har ägt rum i Frankrike. Efter att under en veckas tid ha varit utan en ansvarig regering, lyckades Frederick Francois Marshal den 8 dennes bilda ny ministär, som, enligt erhållna underrättelser består av följande personer: premier och finansminister F. Francois Marshal; Edmond Lefebore Du Prey, utrikesminister; senator Antony Ratier, justitieminister; Justini De Selves, inrikesminister; krigs- och pensionsminister, Andre Maginot; arbets- och hälsominister Paul Jourdain; sjöminister Desire Terry; minister för publika arbeten, Yves Le Trocquer; undervisningsminister, M. Landey, handelsminister Pierre Handi; jordbruksminister M. Capus; minister för de devasterade regionerna, Louis Marin och för kolonierna Jean Fabry.

Vänsterelementens kandidat, som Poincarés efterträdare, Herriot, nödgade, på grund av de radikalas krav, förklara att han ej kunde acceptera premierskapet med mindre Millerand resignerade som president. Denne hade ingen lust att så göra. Han ämnade sitta kvar tills hans tjänstetermin var ute, — såvida ej deputeradekammaren fordrade hans avgång. Millerand började därför se sig om efter andra aspiranter, och föll då lotten på Francois Marshal. Striden är emellertid därmed ej över. Millerands motståndare har förklarat, att de ej ämna godkänna det nya kabinettet. Detta skulle liksom i tisdags framträda inför parlamentet och det förväntas då att vänsterelementen demonstrativt skulle avlägsna sig från deputeradekammaren. Skulle detta inträffa kommer någon av Millerands vänner att framtvinga en omröstning huruvida Millerand skulle kvarstå eller ej. Om så göres måste vänsterelementen deltaga i omröstningen eller också låta sig besegras.

Situationen är följaktligen svår att bedöma. Det tros emellertid allmänt, att det nya kabinettet, som är konservativt, ej kommer att bli många dagar gammalt. Man tror att såväl Millerand som Marshal kommer att tvingas avgå, vilket kommer att föranleda sammankallandet av senaten och deputeradekammaren till Versaillespalatset i och för val av ny president. Vilken som än väljes, nödgas han uppmana vänsterelementens ledare, Herriot, att bilda ny ministär. I skrivande stund är det möjligt, att denna kupp redan ägt rum.

Enligt ett telegram från Paris i tisdags har Marshal-regeringen redan mött svårigheter och besegrades i deputeradekammaren med 329 röster mot 214. Röstningen gällde en motion av Herriot, att kammaren skulle vägra öppna diskussion med en regering, som ej var i överensstämmelse med stämningen i landet. Detta beslut anses betyda Millerands fall.

(Forts. å sid. 4.)

Jenny Lind-staty avtäckt i Sverige

Å Framnäsudden på Djurgården avtäckes en staty till den stora sångerskans minne.

Storartade högtidligheter förenade med avtäckandet.

På söndagseftermiddagen den 11 maj avtäcktes å Framnäsudden på Djurgården, den av skulptören E. Rafael-Rådberg utförda statyn över Jenny Lind, under särdeles högtidliga former.

Den stämningsfulla akten bevittnades av tusentals människor, som samlats från alla håll för att övervara högtidligheterna vid statyns avtäckande. Ett stort antal representativa män voro närvarande, bland dem excellenserna Trygger och Printzsköld, överståthållare Hedenstierna, överkommendanten general Toll, frih. Rosenblad, professorerna Claeson och Björck för Konstakademien, mr. Morales och Beckman för Musik-akademien, operachefen John Forsell, samt intendenten för Djurgården hovjägmästare Öhrström, som dagen till ära låtit anlägga och plantera en blomsterkulle runt statyns sockel.

Vid tvåtiden anlände flera av konungahusets medlemmar, som mottogos av greve Taube, som höll ett kort minnestal, skisserande konturerna av den över hela världen firrade sångerskans levnad, varpå prins Carl lät täckelset falla efter att ha yttrat följande ord: Må täckelset falla från statyn över Jenny Lind, en sann konstnär, som spritt glans över Sveriges namn ute i världen, en drottning i tonernas rike! Må täckelset falla!

Efter prins Carls ord föll skynket från statyn under det mängden blottade huvudena och under fanfarer från Göta Livgardes musikkår, som omedelbart därpå spelade Stenhammars "Sverige". Så följde kransnedläggningarna. Musikaliska akademien representerades härvid av professor Morales, Operan av operachefen Forsell och Konstakademien av akademiens preses professor Claeson. Från en av de välgörenhetsinrättningar Jenny Lind omhuldade, barnsjukhuset Samariten, till vilket hon donerat 113,000 kronor och därigenom möjliggjort upprättandet av ett 50-tal sängar, nedlades en krans av revisor Dorph på kommitténs vägnar. En studentsångarkör sjöng "Vårt land", varpå skådespelerskan Valbor Hansson reciterade Fredric Nycanders dikt "Jenny Lind". Studentkören sjöng därefter ett par vårsånger, och de kungliga personerna underhöllo sig med några av de inbjudna gästerna.

Sedan den officiella högtidligheten var till ända upphävdes avspärrningen och den talrika allmänheten tog det nya konstverket i skärskådande.

Fyra flygare dödades den 5 juni vid en flygolycka i Spittlegate i närheten av Grantham, England.

Jordbävningar ha iakttagits å den Chileanska kusten. De åtföljdes av en tidsvåg, vilken orsakade svåra skador i en del kuststäder.

Vid en flygolycka som ägde rum den 5 juni i Japan, blevo fem flygare dödade och en sjätte svårt skadad. De voro uppe i en hydroplan, då luftcisternen exploderade. Aeroplanet störtade ned från 600 fots höjd.

KODAK SAFETY